

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Contra Malignvm Io|hannis Eccii Ivdici-||vm, Sper
Aliqvot || Articvlis, A Fra|tribvs Qvibvs||dam Ei
Svppo-||sitis, Mar||tini Lv-||theri || Defen||sio**

Luther, Martin

[Leipzig], [1519]

VD16 L 4252

Articvlvs Dvodecimvs. Dixit non esse necessaria bona opera.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32690

intelligere scopum legis, in eodem positæ. An est iuris sorbilis forte
doctor magis, quam intelligibilis?

ARTICVLVS VNDECIMVS.

Quod plus sit credendum simplici laico scripturam alleganti, quam Papæ, vel concilio, scripturam non alleganti.

Hanc Eccius (licet Gerson fortiter ei resisteret) procacem, tum promotiuam heresim, augmentatiuam pertinaciæ, Generatiuam singulatritatis, inobedientiæ, & rebellionis, contra sum, pont, & fa, concilia, & sic similia pulchre latinitatis ornamenta ex grammatica contempsit.

Tu vero lector hic Eccium obserua (ut Ecciano more insultem) an non intus & extra, a planta pedis ad verticem usque perfusus totus sit haereticissima prauitate, vna cum suis discipulis fratribus. Quid putas boni sentit, qui scripturæ sanctæ non credendum afferit? Quid vñquā auditus est haereticus, qui verbo dei non credendum docere presumpsisset. Sic debent cadere, qui fraternali iniuidentia, & adulandi furore perdit, non nisi pugniciem, & ecclesiæ, & veritati, pro maledicta gloria sua querunt. Quid hic faciet, scriptura sancta est verbum dei quod si alina diceret, audiendum est, etiam praे omnibus angelis, si verbum dei non haberent. Nihil præ papa & concilio, sine verbo dei agentibus. O furor, verbo dei non credendum, sed humanis verbis docet Eccius d.s. theologæ (id est verborū dei) docent idem sui discipuli, viperæ viperina genimina. I nunc Eccl & docero, quod audire verbum dei, & credere scripturam sanctam alleganti, sit promotuum heresim, generatiuum singularitatis, inobedientiæ & rebellionis. Obscurio, ubi nunc est zelus Rho, curz vbi principes, vbi pontifices, hæc monstra ferre potestis. Ego toti hostes, propter hominum opiniones neglectas, hic gloriam habet hostis verbi dei, abnegator scripturæ sanctæ.

ARTICVLVS DVODECIMVS.

Dixit non esse necessaria bona opera.

Hanc haereticam pronunciat Eccius, & bene probat sed nomine sibi prodit maliciam & iniuidiam, cū sciat me ita non sapere, & tamen a malignis fratribus hanc libenter acceptans, ostendit se malle, ut tam insigniter errarem, quo liceret ei contra me gloriari, quam ut vere saperem, quā pulchra fuisset modestia Ecciana, si istis fratribus restisset, dicens. Falsum vos dicitis Martini scripta legi, non ita sapit, sed iuxta Bernhardum. Hoc pro Eccio. Cæterum, huius propositionis originem puto esse, quod sèpius docui, bona opera, quæ ex

tra gratiam sunt, nihil esse. Deinde, soli fidei sine operibus legis, iuxta Paulum, tribui iusticiam. Tum fratres illi, neque quid opera legis, neque quid opera bona significant docti, pro operibus legis, quae necessaria non sunt immo, noxia sunt, posuerunt opera bona. Nam, quid de lege, aut operibus legis scirent, quib⁹ professio est, nihil vel se discere, nihil scire, sed visiones capit⁹ sui pro pugillo ordei, & fragmine panis (ut Ezechieliis verbis dicam) miserrimo populo inculcare? Stat ergo sententia,

Non sunt necessaria, immo sunt noxia, opera legis cuiuscunq;. Sed necessaria sunt & salubria, opera bona quæcunq;.

ARTICVLVS TERTIVSDECIMVS.

Deum præcepisse homini impossibilia.

Hic multas conuehens autoritates scripture, in quibus iugum Christi leue, Matth. xi. Mandata non grauia, i. Iohann. v. Quæ disperream, nisi simuler, aut penitus ignoret, quid velint. Dixi supra, Eccl. cum mecum sentire, quod lib. arb. sine gratia non valet, nisi ad peccandum. Obscro, quæ tandem est tabes tanta inuidiae, hanc noltra misericordia & impotentia scientiam, seondere a fratribus nostris. Si non valet nisi peccare homo, quomodo non sunt impossibilia et omnia mandata dei? Preat ista maledicta sophistarum simulatio & dissimulatio, quæ aliud nihil facit, quam quod aliud hic, aliud ibi dicit ad seducenda corda simplicium. Dico ergo, mandata dei, etiam levissima & minima, sunt homini impossibilia per seipsum. Sed cum gratia dei sunt facillima, ut Apostolus, Possum omnia in eo, qui me confortat. Qui alibi dicit, Non sumus sufficiens aliquid cogitare ex nobis, tanquam ex nobis. Cur enim oramus, voluntas tua fiat, si sunt possibilia nobis? Recte ergo dicit Hiero, anathema esse, qui dixerit impossibilia esse mandata dei, sed non negauit nobis esse impossibilia deo oia sunt possibilia, nobis nihil est possibile. Sicut dicit psal. c. xxxvij. Nec sermo est in lingua, q̄to minus op⁹ est in manu mea?

Hanc elucidationem poruit Eccl. dare, sed noluit ne non haberet quod in me criminaretur, & calumniaretur. Plus eum delectat, inuidiam mihi mouere, quam proximos veritatem docere. Malletq; omnes homines in errore perire, quam tabidam suam inuidiam non explere.

Transeo illud Oeutro. xxx. Non est trans mare. &c. quod tanta in scita tractat, ut insanire verius videatur, quam loqui suo hac report.

ARTICVLVS QVARTVSDECIMVS.

Christus nihil sibi meruit, sed tantum nobis.

De hac propositione ipse adhuc dubito, quia omnia erant Christi
D